

РОЛЬ ПАРТНЕРСЬКОГО ПІДХОДУ У ЗДІЙСНЕНІ ДУХОВНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ

Актуальність питання спричинене значимістю діалектичної взаємозалежності сім'ї з навчально-виховними закладами. Так, молоде покоління, знаходячись у руслі глобалізаційних науково-технічних процесів, перебуває у пошуку оптимального варіанту для реалізації свого потенціалу. Проте не можна оминати увагою духовне виховання учнів шкільним колективом, який безпосередньо впливає на свідоме розуміння моральних пріоритетів суспільства. Дослідження нашої проблеми ґрунтується на партнерському підході, за допомогою якого створюється атмосфера злагодженої взаємодії. У цьому контексті в педагогічній методології розглядається умовний трикутник взаємозв'язків: школа – діти – батьки. Але варто зазначити, що гармонійне існування такого виду відносин не можливе без злагодженого духовного впливу.

Завдяки активній діяльності видатних педагогів-новаторів: О. Захаренка, І. Ткаченка, В. Сухомлинського та ін. відбувається зміна освітніх орієнтирів на засадах партнерства. Визначено, що вагоме значення в педагогіці має духовне виховання, яке в другій половині ХХ ст. знаходилося під регулюванням радянської влади. Так зважаючи на державний контроль «деякі моральні настанови В. Сухомлинський реалізовував під час проведення свят: Матері, Батька, Книги, Творчості, Першого врожаю, Жайворонка, Першого хліба та ін». [1, с. 316].

Також, варто звернути увагу на систему навчально-виховної роботи авторської школи О.Захаренка де родина, шкільний колектив та громадськість становлять між собою причинно-наслідковий зв'язок успішної співпраці. З історичних джерел встановлено, що педагогічна діяльність дослідника ґрунтується на засадах партнерства та визнана скарбницею вітчизняної науки. Відомі науковці Л. Березівська,

Н. Побірченко досліджували спадщину О.Захаренка та наголошували на значимості праць новатора де висвітлюються питання духовності школярів: «Школа над Россю» (1979), «Поспішай робити добро» (1997), «210 шкільних лінійок» (2002), «Поради колезі, народжені в школі над Россю» (2005), «Слово до нащадків» (2006), «Становлення громадянина» (1976) [1, с. 402].

Слід зазначити, що І. Ткаченко на початку 50-х рр. ХХ ст. впроваджує в практику Богданівської школи самостійну навчальну діяльність вихованців у виробничих бригадах; педагог переставав бути посередником у передачі знань, а був наставником і другом [1, с. 357]. Так, в продуктивній праці новатор враховував важливий аспект – це усвідомлення взаємозв'язку людини з природою. Тому, теоретичне осмислення й усвідомлення учнями практики чуттєвого й абстрактного пізнання реалізовувалося на духовних засадах.

Вагомий педагогічний вплив у ХХІ має діяльність А. Єремкіна, а саме книжка «Школа одаренности. Тайна рождения гениев» (2003) де розглядаються питання філософського спрямування. Науковець наголошував, що «внутрішній світ дитини не має можливості пробитися назовні та заявити про себе» [2, с. 11]. Тому, важливо акцентувати увагу, під час навчально-виховної роботи, на особливості природних здібностей учнів, які важко розгледіти небудучі духовною особистістю.

У колективній монографії «Горизонт духовності виховання» (2019) зусиллями українських і литовських учених обґрунтовано феномен духовності як фактор розвитку педагогічного процесу в контексті сучасної парадигми освіти. Так видатний науковець І. Бех зазначає: «молодь повинна опанувати велику науку вірності, альтруїзму, любові до людей як основу для життя-служіння, позбавленого утилітарних спонук». Вчений акцентує увагу на тому, що «культивується раціоналізм мислення, коли людина діє лише

жорстко нормативно, подібно до автомату. Отже, зникає чуттєве осягнення світу в цілому й усіх його складових» [3, с. 8].

Тому розглядаючи роль партнерського підходу у здійсненні духовного виховання акцентуємо увагу на співпраці вчителя та учня. Таким чином, завдяки взаєморозумінню між особистостями досягається переосмислення загалом людських цінностей які повинні бути ключовими імперативами молоді.

Список використаних джерел

1. Нариси з історії розвитку новаторських навчально-виховних закладів в Україні (XX століття: навч.-метод. посіб. / за ред. О.В. Сухомлинської. – Луганськ: Вид-во ДЗ «ЛНУ ім. Т. Шевченка», 2010. – 444с.
2. Еремкин А. И. Школа одаренности. Тайна рождения гениев. – М.: ООО «АиФ Принт», 2003. – 333 с.
3. Горизонт духовності виховання: колективна монографія /The Horizon of Spirituality of Education: collective monograph. Уклали й підготували Йонас Кевішас та Олена Отич. Вільнюс: Zuvedra, 2019. — 584 с.